

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1967

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
109

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

- Α.Ν. 23. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας συμβάσεως περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος. 1
- Α.Ν. 26. Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Πράγᾳ ὑπογραφείσης τὴν 22αν Ἰουλίου 1964 Ἑλληνοτσεχοσλοβακικῆς Συμφωνίας «περὶ διακανονισμοῦ ἐκκρεμῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων» καὶ διανομῆς τῆς καταβληθείσης ὑπὸ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως ἀποζημιώσεως. 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 23

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας συμβάσεως περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη ἰσχὺν νόμου ἡ ὑπογραφεῖσα ἐν

Ἀθήναις τὴν 19ην Μαρτίου 1965 σύμβασις μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἐπεταὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἰσχύσει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΟΛΛΙΑΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΡ. ΣΠΑΝΤΙΔΑΚΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ — ΓΚΟΤΡΑΣ, ΛΕΩΝ. ΡΟΖΑΚΗΣ, ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ, ΙΩΑΝ. ΤΣΑΝΤΙΛΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΑΛΕΞ. ΛΕΚΚΑΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΛΙΝΟΣ - ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΛΕΩΝ. ΡΟΖΑΚΗΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος :

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας.

Ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τῆς φοροδιαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος, συμφώνησαν ὅπως συνάψωσι τὴν ἀκόλουθον σύμβασιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὥρισαν ὡς πληρεξουσίου των :

Ἡ Α.Μ. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων

Τὴν Α.Ε. τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, κ. Σταυρὸν Κωστόπουλον.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας

Τὴν Α.Ε. τὸν Κον Μάριο Κόντι Πρέσβυν ἐν Ἀθήναις.

Οἱ ἐν λόγῳ πληρεξούσιοι ἐπιδείξαντες πρὸς ἀλλήλους τὰ πληρεξούσιά των ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συμφώνησαν ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 1.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ προσώπων κατοικούντων εἰς ἓν ἢ εἰς ἀμφοτέρω τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παρούσα σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν φέρων εἰσοδήματος τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπ' ὀνόματι ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ὑποδιαίρεσεων ἢ τοπικῶν ἀρχῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ τρόπου καθ' ὃν οὗτοι ἐπιβάλλονται.

2. Ὡς φόροι εἰσοδήματος θεωροῦνται πάντες οἱ φόροι οἱ ἐπιβαλλόμενοι ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος ἢ ἐπὶ στοιχείων αὐτοῦ, συμπεριλαμβανομένων τῶν φόρων ἐπὶ τῶν κερδῶν ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως κινητῆς ἢ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, τῶν φόρων ἐπὶ τῶν συνολικῶν ποσῶν τῶν ἡμερομισθίων ἢ μισθῶν τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ ἐπιχειρήσεων, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν φόρων ἐπὶ τῆς ἀποτιμῆσεως κεφαλαίου.

3. Οἱ ἰσχύοντες φόροι, ἐφ' ὧν ἡ παρούσα σύμβασις ἐφαρμόζεται εἶναι εἰδικώτερον :

α) Προκειμένου περὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος :

I. Ὁ φόρος εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν φυσικῶν προσώπων.

II. Ὁ φόρος εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων.

III. Ἡ εἰσφορά ὑπὲρ τῶν Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ πάντες οἱ λοιποὶ φόροι ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, οἱ πρόσθετοι φόροι ἢ λοιπαὶ εἰσφοραί, αἵτινες ἐπιβάλλονται ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος (καλούμενοι ἐφεξῆς «Ἑλληνικὸς φόρος»).

(β) Προκειμένου περὶ τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας.

I. Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος γαιῶν (Imposta Sul Reddito dei Terrani).

II. Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος οἰκοδομῶν (Imposta Sul Reddito dei Fabbricati).

III. Ὁ φόρος εἰσοδήματος ἐκ κινητῆς περιουσίας (Imposta Sul Reddito Di Ricchezza Mobile).

IV. Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος (Imposta Sul Reddito Agrari).

V. Ὁ συμπληρωματικὸς φόρος (Imposta Complementare Progressiva Sul Reddito).

VI. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ἐταιριῶν (Imposta Sulle Società) ἐφ' ὅσον οὗτος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος καὶ ὄχι ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου.

VII. Οἱ φόροι εἰσοδήματος οἱ ἐπιβαλλόμενοι ὑπὲρ Τοπικῶν Διαμερισμάτων, Ἐπαρχιῶν, Δήμων, Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων (Imposte Regionali, Provinciali, Comunali et Camerali sul Reddito) καλούμενοι ἐφεξῆς «Ἰταλικὸς φόρος».

4. Ἡ σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπίσης καὶ ἐπὶ παντὸς ὁμοίου ἢ οὐσιωδῶς παρομοίας φύσεως φόρων ἐπιβαλλομένου ἐπιπροσθέτως ἢ ἀντὶ τῶν ὑφισταμένων φόρων.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὑποχρεοῦνται ὅπως γνωστοποιῶσιν εἰς ἀλλήλας οἰασδήποτε μεταβολὰς ἐπελθούσας εἰς τὴν ἀντιστοιχὸν αὐτῶν φορολογικὴν νομοθεσίαν.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως τὸ κείμενον ὀρίζει :

(α) Ὁ ὅρος «Συμβαλλόμενον Κράτος» καὶ «τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος» σημαίνουν τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ἢ τὴν Ἰταλικὴν Δημοκρατίαν, ὡς τὸ κείμενον ὀρίζει.

(β) Ὁ ὅρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει ἓν ἄτομον, μίαν ἐταιρίαν καὶ οἰονδήποτε ἕτερον νομικὸν πρόσωπον.

(γ) Ὁ ὅρος «ἐταιρία» σημαίνει πᾶσαν ἐταιρίαν ἢ πᾶν νομικὸν πρόσωπον τὰ ὅποια ἀπὸ φορολογικῆς ἀπόψεως δύνανται νὰ θεωρηθῶν ὡς ἐταιρία.

(δ) Οἱ ὅροι «Ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους» καὶ «ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν ἀντιστοίχως ἐπιχειρήσιν διεξαγομένην ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους καὶ ἐπιχειρήσιν διεξαγομένην ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους.

(ε) Ὁ ὅρος «ἀρμόδιαι ἀρχαὶ» σημαίνει :

(1) Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἐξουσιοδοτημένον ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(2) Διὰ τὴν Ἰταλικὴν Δημοκρατίαν τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

2. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως ὑπὸ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους πᾶς ὅρος μὴ καθοριζόμενος κατὰ διάφορον τρόπον θεωρεῖται, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως τὸ κείμενον ὀρίζει, ὡς ἔχων τὴν αὐτὴν κατὰ τοὺς ἰσχύοντας Νόμους ἐννοίαν εἰς τὸ ἐν λόγῳ Συμβαλλόμενον Κράτος ἐν σχέσει μὲ τὸς φόρους τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης συμβάσεως, ὁ ὅρος «κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν» σημαίνει πᾶν πρόσωπον ὅπερ, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ἐκείνου, ὑπόκειται εἰς φορολογίαν ἐν τῷ Κράτει τούτῳ λόγῳ κατοικίας ἢ διαμονῆς αὐτοῦ ἢ ἔδρας, διευθύνσεως ἢ ἄλλου παρομοίας φύσεως κριτηρίου.

2. Ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἄτομόν τι τυγχάνει κάτοικος ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν τότε ἡ περίπτωσις αὕτη ρυθμίζεται συμφώνως πρὸς τοὺς κατωτέρω κανόνας :

(α) Θεωρεῖται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ διαθέτει μόνιμον κατοικίαν. Ἐὰν διαθέτῃ μόνιμον κατοικίαν εἰς ἀμφοτέρω τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρεῖται ὡς κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους μετὰ τοῦ ὁποίου διατηρεῖ στενοὺς προσωπικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς δεσμοὺς (κέντρον ζωτικῶν συμφερόντων).

(β) Ἐὰν τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ Κέντρον τῶν ζωτικῶν του συμφερόντων δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ ἢ ἐὰν δὲν διαθέτῃ μόνιμον κατοικίαν εἰς ἓν ἐκ τῶν δύο Συμβαλλομένων Κρατῶν, θεωρεῖται ὡς κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ ἔχει συνήθη διαμονήν.

(γ) Ἐὰν ἔχῃ συνήθη τόπον διαμονῆς εἰς ἀμφοτέρω τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ἢ εἰς οὐδὲν ἐξ αὐτῶν, θεωρεῖται ὡς κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει ὑπήκοος.

(δ) Ἐὰν εἶναι ὑπήκοος ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ οὐδενὸς ἐξ αὐτῶν, αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἀποφασίζουσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας.

3. Ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1, πρόσωπον ἐκτὸς ἀπὸ ἄτομον εἶναι κάτοικος ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, τότε τὸ πρόσωπον τοῦτο θεωρεῖται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπάρχει ἡ ἔδρα τῆς ἐνεργοῦ διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παρούσης συμβάσεως ὁ ὅρος

«μόνιμος εγκατάστασις» σημαίνει καθωρισμένην επαγγελματικήν εγκατάστασιν όπου αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιχειρήσεως διεξάγονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

2. Εἰδικώτερον ὁ ὅρος «μόνιμος εγκατάστασις» περιλαμβάνει :

- α) ἔδραν διοικήσεως
- β) ὑποκατάστημα
- γ) γραφεῖον
- δ) ἐργοστάσιον
- ε) ἐργαστήριον
- στ) ὄρυχεῖον, λατομεῖον ἢ ἄλλον τόπον ἐκμεταλλεύσεως φυσικῶν πόρων

ζ) τόπον οἰκοδομήσεως ἢ κατασκευῆν ἢ ἐργασίαν συναρμολογήσεως ἐγκαταστάσεων διαρκείας πλέον τῶν δώδεκα μηνῶν.

3. Ὁ ὅρος «μόνιμος εγκατάστασις» δὲν θεωρεῖται ὡς περιλαμβανών :

α) τὴν χρῆσιν ἐγκαταστάσεων μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἐναποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν.

β) τὴν διατήρησιν ἀποθέματος ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως.

γ) τὴν διατήρησιν ἀποθέματος ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπεξεργασίας ὑπὸ ἐτέρας ἐπιχειρήσεως.

δ) τὴν διατήρησιν καθωρισμένης ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀγορᾶς ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἢ συγκεντρώσεως πληροφοριῶν διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

ε) τὴν διατήρησιν καθωρισμένης ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν διαφημίσεως, παροχῆς πληροφοριῶν, ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἢ ἀναλόγων ἐνεργειῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν προπαρασκευαστικὸν ἢ ἐπιβοηθητικὸν χαρακτῆρα διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

4. Πρόσωπον ἐνεργοῦν ἐντὸς ἐνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἐπ' ὀνόματι ἐπιχειρήσεως τινος τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους-πλὴν πράκτορος ἀνεξαρτήτου ἐφ' οὗ ἐφαρμόζεται τὸ ἐδάφιον 5-θεωρεῖται ὡς ἔχον μόνιμον ἐγκατάστασιν εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος, ἐὰν ἔχη ἐξουσιοδότησιν καὶ συνήθως ἐνασχῆ ταύτην ἐν τῷ ἐν λόγω Κράτει πρὸς σύναψιν συμβάσεων ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκτὸς ἐὰν ἡ δραστηριότης του περιορίζεται εἰς τὴν ἀγορὰν ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

5. Ἐπιχειρήσεις ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν θεωρεῖται ὡς ἔχουσα μόνιμον ἐγκατάστασιν εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος ἀπλῶς καὶ μόνον ἐπὶ λόγῳ ὅτι διεξάγει ἐργασίας εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος μὲσω μεσίτου, γενικοῦ παραγγελιοδόχου (ἀντιπροσώπου) ἐπὶ προμηθεῖα ἢ οἰουδήποτε ἄλλου πράκτορος ἀπολαύοντος ἀνεξαρτησίαν, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐνεργοῦσιν ἐντὸς τοῦ συνήθους πλαισίου τῆς δραστηριότητός των.

6. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἐταιρία τις, οὐσα κάτοικος τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἐλέγχει ἢ ἐλέγχεται ὑπὸ ἐταιρίας, κατοίκου τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ διεξάγει ἐργασίας ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τούτου Κράτους (εἴτε διὰ μόνιμου ἐγκαταστάσεως εἴτε κατ' ἄλλον τρόπον) δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ ἑκατέραν τῶν ἐταιριῶν μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς ἐτέρας.

7. Τὸ γεγονὸς ὅτι πρόσωπόν τι τὸ ὁποῖον εἶναι κάτοικος τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν χορηγεῖ εἰς πρόσωπον, κάτοικον τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, τὸ δικαίωμα χρήσεως ἢ μεταβιβάζει τὸ δικαίωμα ἢ περιουσίαν ἐξ ἧς πηγάζουσι δικαιώματα (Royalties), ὡς ταῦτα καθορίζονται ἐν ἄρθρῳ 12 τῆς παρούσης συμβάσεως, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ, δι' ἑκάτερον τῶν προσώπων τούτων, μόνιμον ἐγκατάστασιν τοῦ ἐτέρου.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰσοδήματα ἐξ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας δύναται νὰ φορολογηθῇ εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος ὅπου εὐρίσκεται ἡ οἰαύτη ἰδιοκτησία.

2. Ὁ ὅρος «ἀκίνητος ἰδιοκτησία» καθορίζεται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκεται ἢ ἐν λόγῳ ἰδιοκτησία. Ὁ ὅρος οὗτος περιλαμβάνει ἐν πάσῃ περιπτώσει ἰδιοκτησίαν παρεπομένην (Accessory) πρὸς τὴν ἀκίνητον τοιαύτην, ζῶα κτηνοτροφίας καὶ ἐξοπλισμὸν χρησιμοποιοῦμενον εἰς τὴν γεωργίαν καὶ δασοκομίαν, δικαιώματα ἐφ' ὧν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς γενικῆς νομοθεσίας περὶ ἐγγείου ἰδιοκτησίας, ἐπικαρπίαν ἐπὶ ἀκινήτου περιουσίας καὶ δικαιώματα μεταβλητῶν ἢ παγίων καταβολῶν ἐναντι ἐπεξεργασίας ἢ δικαιωμάτων ἐπεξεργασίας μεταλλευτικῶν κοιτασμάτων ἢ πηγῶν ἢ ἄλλου φυσικοῦ πλοῦτος. Πλοῖα, σκάφη καὶ ἀεροσκάφη δὲν θεωροῦνται ὡς ἀκίνητος ἰδιοκτησία.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ἐπὶ εἰσοδήματος προσερχομένου ἐξ ἀμέσου χρήσεως, ἐξ ἐνοικιάσεως ἢ χρήσεως ὑφ' οἰανδήποτε ἐτέραν μορφήν τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 ἐφαρμόζονται ὡσάυτως ἐπὶ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ἐπιχειρήσεως τινος καὶ ἐπὶ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας χρησιμοποιοῦμένης διὰ τὴν ἀσκήσιν ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Τὰ κέρδη μιᾶς ἐπιχειρήσεως ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις διεξάγῃ ἐργασίαν ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει μὲσω μόνιμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως. Ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις διεξάγῃ ἐργασίαν ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως φορολογοῦνται ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν προσερχομένων ἐκ τῆς μόνιμου ταύτης ἐγκαταστάσεως.

2. Ἐὰν ἐπιχειρήσις ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διεξάγῃ ἐργασίαν ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει μὲσω μόνιμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως, θεωροῦνται εἰς ἕκαστον Κράτος ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν μόνιμον ἐγκατάστασιν τὰ κέρδη ἅτινα ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἐπραγματοποιούντο ὑπ' αὐτῆς, ἐὰν ἦτο μία διάφορος καὶ ἀνεξάρτητος ἐπιχείρησις ἀσχολουμένη μὲ τὴν αὐτὴν ἢ παρομοίαν δραστηριότητα ὑπὸ τὰς αὐτάς ἢ παρομοίας συνθήκας καὶ ἐνεργοῦσα τελείως ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ μόνιμον ἐγκατάστασιν.

3. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν κερδῶν τῆς μόνιμου ἐγκαταστάσεως ἐκπίπτουνται τὰ ἑξῶς τὰ πραγματοποιούμενα διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς μόνιμου ἐγκαταστάσεως περιλαμβανομένων τῶν διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν ἐν γένει ἐξόδων οὕτω πραγματοποιουμένων εἴτε ἐντὸς τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις ἢ ἄλλαχοῦ.

4. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρατοῦσαν εἰς ἓν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν συνήθειαν, τὰ κέρδη τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς μόνιμου ἐγκαταστάσεως καθορίζονται διὰ καταμερισμοῦ τῶν συνολικῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὰς διαφόρους αὐτῆς πηγὰς αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 οὐδὲν εἰσάγουσι τὸ Συμβαλλόμενον τοῦτο Κράτος ἀπὸ τοῦ νὰ καθορίσῃ τὰ φορολογητέα κέρδη διὰ τοιοῦτου καταμερισμοῦ, ὡς εἴθισται. Ἐν τούτοις ἡ χρησιμοποιοῦμένη μέθοδος καταμερισμοῦ δέον νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ καθοριζόμενας ἀρχάς.

5. Οὐδὲν κέρδος θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει εἰς μόνιμον ἐγκατάστασιν λόγω ἀπλῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τῆς μόνιμου ταύτης ἐγκαταστάσεως ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

6. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν προηγουμένων παραγράφων, τὰ κέρδη τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς μόνιμου ἐγκαταστάσεως καθορίζονται διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου κατ' ἔτος, ἐκτὸς ἐὰν ὑφίστανται βάσιμοι καὶ ἐπαρκεῖς λόγοι διὰ νὰ γίνῃ τὸ ἀντίθετον.

7. Εἰς ἃς περιπτώσεις εἰς τὰ κέρδη περιλαμβάνονται κατηγορίαι εἰσοδήματος περὶ τῶν ὁποίων γίνεται μεία ἰδιαιτέρως εἰς ἕτερα ἄρθρα τῆς παρούσης συμβάσεως, τότε αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν ἐκείνων δὲν ἐπηρεάζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἁρθρου.

Άρθρον 8.

1. Κέρδη προερχόμενα εκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀεροσκαφῶν εἰς διεθνεῖς μεταφορὰς φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκεται ἡ πραγματικὴ διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ κερδῶν προκύπτοντων κατὰ τὴ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1955.

2. Κέρδη προερχόμενα εκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων εἰς διεθνεῖς μεταφορὰς νηολογημένων εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ἐκμεταλλευομένων ὑπὸ ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐν λόγῳ Συμβαλλομένου Κράτους ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος.

Κατὰ συνέπειαν, ἡ συμφωνία μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας ὑπογραφεῖσα εἰς Ἀθήνας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Ἰανουαρίου 1932, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν κερδῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων δὲν θὰ ἐφαρμόζεται διὰ τὰ ἔτη καθ' ἃ ἰσχύει ἡ παροῦσα σύμβασις.

Άρθρον 9.

Ἐάν :

α) Ἐπιχειρήσεις ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν μετέχῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, ἔλεγχον ἢ τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ

β) τὰ αὐτὰ πρόσωπα συμμετέχουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, ἔλεγχον ἢ τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεως ἐνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ἐπιχειρήσεων τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων τίθενται ἢ ἐπιβάλλονται μεταξύ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἢ οἰκονομικὰς τῶν σχέσεις ὅροι διάφοροι ἐκείνων οἵτινες θὰ ἐτίθεντο μεταξύ ἀνεξαρτήτων ἐπιχειρήσεων, τότε οἰαδήποτε κέρδη τὰ ὁποῖα, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ ὅροι οὗτοι, θὰ ἐπραγματοποιούντο ὑπὸ μιᾶς ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων ἀλλὰ, λόγῳ τῶν ὄρων τούτων, δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, δύνανται νὰ περιληφθοῦν εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκείνης καὶ νὰ φορολογηθοῦν ἀναλόγως.

Άρθρον 10.

1. Μερίσματα καταβαλλόμενα ὑπὸ ἐταιρίας κατοικοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις, τοιαῦτα μερίσματα δύνανται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει εἰς ὃ εἶναι κάτοικος ἢ καταβάλλουσα τὰ μερίσματα ἐταιρία, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους τούτου, ἀλλὰ ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φορολογικὸς συντελεστὴς δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὸ 25 % τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν μερισμάτων.

Ἡ παροῦσα παράγραφος δὲν ἐπηρεάζει τὴν φορολογίαν τῆς ἐταιρίας ἐν σχέσει πρὸς τὰ κέρδη ἐξ ὧν καταβάλλονται τὰ μερίσματα.

3. Ὁ ὅρος «μερίσματα» ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ σημαίνει εἰσόδημα ἐκ μετοχῶν, ἐκ μετοχῶν «ἐπικαρπίας» ἢ δικαιωμάτων «ἐπικαρπίας», ἐκ μετοχῶν μεταλλείων, ἐξ ἰδρυτικῶν τίτλων ἢ ἐκ λοιπῶν δικαιωμάτων ἅτινα δὲν ἀποτελοῦν χρέη ἢ ἀπαιτήσεις, δίδοντα δικαιώματα συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη, ὡς καὶ εἰσόδημα ἐξ ἐταιρικῶν δικαιωμάτων ἐξομοιουμένων πρὸς τὸ ἐκ μετοχῶν εἰσόδημα, δυνάμει τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ εἶναι κάτοικος ἢ ἐνεργοῦσα τὴν διανομὴν ἐταιρία.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ δικαιούχος τῶν μερισμάτων, ὢν κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διατηρῇ ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, τοῦ ὁποῖου ἢ καταβάλλουσα τὰ μερίσματα ἐταιρία εἶναι κάτοικος, μόνιμον ἐγκατάστασιν μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ κάτοχος τῶν μετοχῶν, δυνάμει τῶν ὁποίων καταβάλλονται τὰ μερίσματα, συνδέεται στενῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7.

5. Ἐὰν ἐταιρία, τυγχάνουσα κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν πραγματοποιῇ κέρδη ἢ εἰσόδημα ἐκ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος δύνανται νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ φόρον ἐπὶ τῶν μερισμάτων ἅτινα καταβάλλονται ὑπὸ τῆς ἐταιρίας εἰς πρόσωπα μὴ κατοικοῦντα ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει ἢ νὰ μὴ ὑπαγάγῃ τὰ ἀδιανέ-

μητα κέρδη τῆς ἐταιρίας εἰς φόρον ἐπὶ τῶν ἀδιανεμήτων κερδῶν, ἀκόμη καὶ ἐὰν τὰ καταβαλλόμενα μερίσματα ἢ τὰ ἀδιανεμήτα κέρδη συνιστοῦν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κέρδη ἢ εἰσόδημα προκύπτοντα ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

Άρθρον 11.

1. Τόκοι προκύπτοντες εἰς ἐν ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ καταβαλλόμενοι εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις, τοιοῦτοι τόκοι δύνανται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ οὗτοι προκύπτουσι, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλὰ ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φορολογικὸς συντελεστὴς δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὸ 10 % τοῦ ποσοῦ τῶν τόκων.

3. Ὁ ὅρος «τόκοι», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, σημαίνει εἰσόδημα ἐκ κρατικῶν χρεωγράφων, ὁμολογιῶν ἢ χρεωστικῶν τίτλων, ἀνεξαρτήτως ἐὰν οὗτοι ἐξασφαλίζονται ἢ οὐ δι' ὑποθήκης καὶ ἀνεξαρτήτως ἐὰν ἔχουν ἢ μὴ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς κέρδη, ἀπαιτήσεις ἐξ ὀφειλῶν οἰασδήποτε φύσεως ὡς ἐπίσης καὶ ἕτερον εἰσόδημα ἐξομοιούμενον πρὸς εἰσόδημα ἐκ δανεισθέντων χρημάτων συμφώνως πρὸς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτει τὸ εἰσόδημα.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ὡσάκις ὁ δικαιούχος τῶν τόκων, ὢν κάτοικος τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διατηρῇ ἐν τῷ ἑτέρῳ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἐν ᾧ προκύπτει ὁ τόκος, μόνιμον ἐγκατάστασιν μετὰ τῆς ὁποίας ἢ ἀπαιτήσεις ἐξ ὀφειλῆς, ἐξ ἧς προκύπτει ὁ τόκος συνδέεται στενῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7.

5. Τόκοι θεωροῦνται προκύπτοντες εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐὰν ὁ καταβάλλων εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος, πολιτικὴ ὑποδιαιρέσις, τοπικὴ ἀρχὴ ἢ κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου. Ἐὰν ὅμως ὁ καταβάλλων τοὺς τόκους, ἀνεξαρτήτως ἐὰν οὗτος εἶναι ἢ οὐ κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἔχῃ εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν μόνιμον ἐγκατάστασιν διὰ τὴν ὁποίαν συνήφθη ἢ ὀφειλῇ καὶ ἐφ' ἧς καταβάλλονται οἱ τόκοι, οἱ τόκοι δὲ οὗτοι βαρύνουν τὴν μόνιμον ταύτην ἐγκατάστασιν, τότε οἱ ἐν λόγῳ τόκοι θεωροῦνται προκύπτοντες εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς ὃ εὐρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις.

6. Ἐάν, λόγῳ ἐιδιχῆς σχέσεως μεταξύ τοῦ καταβάλλοντος καὶ τοῦ δικαιούχου ἢ μεταξύ ἀμφοτέρων τούτων καὶ ἄλλου τινὸς προσώπου, τὸ ποσὸν τῶν καταβαλλομένων τόκων τῶν ἀφορούντων τὴν ἐξ ὀφειλῆς ἀπαίτησιν διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλονται, ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ συνεφωνεῖτο μεταξύ ὀφειλέτου καὶ δικαιούχου ἐλλείψει τοιαύτης σχέσεως, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μνημονευθέντος ποσοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ὑπερβάλλον μέρος τοῦ τόκου φορολογεῖται συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον 12.

1. Δικαιώματα προκύπτοντα ἐντὸς ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ καταβαλλόμενα εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους θὰ φορολογῶνται μόνον ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ὁ ὅρος «δικαιώματα», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, σημαίνει πληρωμὰς πάσης φύσεως γενομένας ἐναντὶ χρήσεως ἢ δικαιώματος χρήσεως συγγραφικοῦ δικαιώματος φορολογικῆς, καλλιτεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, περιλαμβανομένων τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, εὐρεσιτεχνίας, ἐμπορικοῦ σήματος, σχεδίου ἢ τύπου, μηχανικοῦ σχεδίου, μυστικοῦ τύπου ἢ διαδικασίας παραγωγῆς ἢ διὰ τὴν χρήσιν ἢ δικαιώματος χρήσεως βιομηχανικοῦ, ἐμπορικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἢ διὰ πληροφορίας ἀφορώσας βιομηχανικὴν, ἐμπορικὴν ἢ ἐπιστημονικὴν ἐμπειρίαν.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δὲν θὰ ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ δικαιούχος τῶν δικαιωμάτων, ὢν κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διατηρῇ ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, ἐν ᾧ προκύπτουν τὰ δικαιώματα, μόνι-

μον ἐγκατάστασιν μετὰ τῆς ὁποίας τὸ δικαίωμα ἢ ἡ ιδιοκτησία ἐξ ἧς πηγάζουσι ταῦτα, συνδέεται στενῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν λόγῳ εἰδικῆς σχέσεως μεταξὺ τοῦ καταβάλλοντος καὶ τοῦ λαμβάνοντος ἢ μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων καὶ ἄλλου τινὸς προσώπου, τὸ ποσὸν τῶν καταβαλλομένων δικαιωμάτων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς χρήσεως, δικαιώματος ἢ παροχῆς πληροφοριῶν διὰ τὰ ὁποῖα καταβάλλονται, ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἤθελε συμφωνηθῇ μεταξὺ τοῦ καταβάλλοντος καὶ τοῦ λαμβάνοντος ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἐν λόγῳ σχέσηις, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ ἐφαρμόζωνται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μνημονευθέντος ποσοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τὸ ὑπερβάλλον μέρος τῶν πληρωμῶν θὰ φορολογῇται συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψει τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 13.

1. Κέρδη ἐκ τῆς πωλήσεως ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, ὡς καθορίζεται ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 6, φορολογοῦνται εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἡ ἐν λόγῳ ἰδιοκτησία.

2. Κέρδη ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως κινητῆς ἰδιοκτησίας ἀποτελούσης τμήμα τῆς ἐπαγγελματικῆς περιουσίας μίᾳς μονίμου ἐγκαταστάσεως τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιχείρησις ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους διατηρεῖ ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἢ ἐκ κινητῆς ἰδιοκτησίας ἀνηκούσης εἰς καθωρισμένην βᾶσιν τὴν ὁποίαν κάτοικος τοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους διαθέτει εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀσκήσεως ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν κερδῶν ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως μίᾳς τοιαύτης μονίμου ἐγκαταστάσεως (μόνης ἢ ὁμοῦ μετὰ τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως) ἢ μίᾳς τοιαύτης καθωρισμένης βᾶσεως, φορολογοῦνται ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει. Ἐν τούτοις, κέρδη ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν ἐκτελούντων διεθνεῖς μεταφορὰς καὶ ἐκ κινητῆς ἰδιοκτησίας ἣτις συνδέεται μὲ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐν λόγῳ πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κέρδη ἐκ τῶν προαναφερθέντων πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν φορολογοῦνται, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Τὰ κέρδη ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰασδήποτε περιουσίας πλὴν τῆς μνημονευομένης εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος τοῦ ὁποίου ὁ πωλὼν τυγχάνει κάτοικος.

Ἄρθρον 14.

1. Εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ κατοίκου ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐναντι ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ἐτέρας ἀνεξαρτήτου δραστηριότητος παρομοίας φύσεως θὰ φορολογῇται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἐκτὸς ἐὰν διαθέτῃ οὗτος κανονικῶς μίαν καθωρισμένην βᾶσιν ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀσκήσεως τῆς δραστηριότητός του. Ἐὰν διατηρῇ οὗτος μίαν τοιαύτην καθωρισμένην βᾶσιν, τὸ εἰσόδημα φορολογεῖται ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, ἀλλὰ μόνον καθ' ὃ ποσὸν ἀνήκει εἰς τὴν ἐν λόγῳ καθωρισμένην βᾶσιν.

2. Ὁ ὁρος «ἐπαγγελματικαὶ ὑπηρεσίαι» συμπεριλαμβάνει εἰδικώτερον ἀνεξαρτήτους ἐπιστημονικάς, φιλολογικάς, καλλιτεχνικάς, εκπαιδευτικάς ἢ διδακτικάς δραστηριότητας, ὡς ἐπίσης ἀνεξαρτήτους δραστηριότητας ἱατρῶν, δικηγόρων, μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων, ὁδοντιάτρων καὶ λογιστῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16, 18 καὶ 19, μισθοί, ἡμερομίσθια καὶ ἄλλαι παρομοίας φύσεως ἀμοιβαὶ κτώμεναι ὑπὸ κατοίκου ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως θὰ φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐμμίσθος ἀπασχόλησις ἀσκῇται ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει. Ἐὰν ἡ ἔμμι-

σθος ἀπασχόλησις ἀσκῇται οὕτω, ἡ ἐξ αὐτῆς κτώμενη ἀμοιβὴ φορολογεῖται ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 ἀποζημιώσεις κτώμεναι ὑπὸ κατοίκου ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἐναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως ἀσκουμένης ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει θὰ φορολογῇται μόνον εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος ἐάν :

α) ὁ λαμβάνων εὐρίσκεται εἰς τὸ ἕτερον Κράτος διὰ χρονικὴν περίοδον ἢ περιόδους μὴ ὑπερβαίνουσας συνολικῶς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ οἰκεῖον φορολογικὸν ἔτος, καὶ

β) ἡ ἀποζημίωσις καταβάλλεται ὑπὸ ἢ διὰ λογαριασμὸν ἐργοδότη τοῦ ὁποῖου δὲν εἶναι κάτοικος τοῦ ἐτέρου Κράτους, καὶ

γ) ἡ ἀποζημίωσις νὰ μὴ βαρύνῃ τὴν μόνιμον ἐγκατάστασιν ἢ σταθερὰν βᾶσιν τὴν ὁποίαν ὁ ἐργοδότης διατηρεῖ ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει.

3. Ἀνεξαρτήτως τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀποζημιώσεις ἐναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως παρεχομένης ἐπὶ πλοίου ἢ ἀεροσκάφους εἰς διεθνεῖς μεταφορὰς, φορολογεῖται εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κέρδη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἀεροσκάφους φορολογοῦνται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 16.

Ἀμοιβαὶ διευθυντῶν καὶ παρόμοιαι πληρωμαὶ κτώμεναι ὑπὸ κατοίκου ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εταιρείας ἣτις εἶναι κάτοικος τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, φορολογοῦνται ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

Ἄρθρον 17.

Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 εἰσοδήματα κτώμενα ὑπὸ προσώπων παρεχόντων ὑπηρεσίας δημοσίας ψυχγωγίας, ὡς καλλιτεχνῶν θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ἢ τηλεοράσεως καὶ ὑπὸ μουσικῶν καὶ ἀθλητῶν ἐκ τῆς ποσοσπικῆς αὐτῶν δραστηριότητος δύναται νὰ φορολογηθῇ ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ὅπου διεξάγεται ἡ τοιαύτη δραστηριότης.

Ἄρθρον 18.

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 19, συντάξεις καὶ ἄλλαι παρομοίας φύσεως ἀποζημιώσεις καταβαλλόμεναι εἰς κάτοικον ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐναντι προσφερθείσης ἐμμίσθου ὑπηρεσίας θὰ φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

Ἄρθρον 19.

Ἀμοιβαὶ συμπεριλαμβανομένων συντάξεων, αἰτίνες καταβάλλονται ὑπὸ ἢ ἐκ κεφαλαιῶν Ταμείων συσταθέντων ὑπὸ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν (περιλαμβανομένων Δημοσιῶν Ὁργανισμῶν ὡς ἡ Ταχυδρομικὴ Ὑπηρεσία καὶ οἱ Ὁργανισμοὶ Σιδηροδρόμων), ἢ πολιτικῆς ὑποδιαιρέσεως ἢ τοπικῆς ἀρχῆς τούτου εἰς οἰονδήποτε ἄτομον ἐναντι ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦτο ἢ πολιτικὴν ὑποδιείρεσιν ἢ τοπικὴν ἀρχὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν ὅσκησιν λειτουργήματος κυβερνητικοῦ χαρακτῆρος, φορολογοῦνται ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

Ἡ τοιαύτη ἀποζημίωσις ἢ σύνταξις δὲν θὰ φορολογῇται εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος ἐὰν ἡ πληρωμὴ γίνεταί εἰς ὑπῆκοον τοῦ πρώτου μνημονευθέντος Κράτους.

Ἄρθρον 20.

1. Καθηγητῆς ἢ διδάσκαλος ἰδρύματος ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως ἢ ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν λαμβάνων ἀποζημιώσεις διὰ διδασκαλίαν ἢ διέξαγωγήν ἀνωτέρας βαθμίδος μελέτης ἢ ἐρεῦνης κατὰ τὸ διάστημα προσωρινῆς διαμονῆς μὴ ὑπερβαίνουσας τὰ δύο ἔτη, εἰς Πανεπιστήμιον, Κολλέγιον ἢ ἕτερον ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως ἢ ἐρεῦνης εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, νὰ ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἴδρυμα ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος ἢ εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου μὴ ἀποβλέποντα εἰς κερδοσκοπικοὺς σκοπούς.

2. Χρηματικά ποσά τὰ ὅποια σπουδαστῆς ἢ μαθητευόμενος εἰς ἐπάγγελμα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἢ ἦτο κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ὁ ὁποῖος παραμένει ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκπαίδευσως ἢ ἐξασκήσεώς του, λαμβάνει διὰ τὴν συντήρησιν, ἐκπαίδευσιν ἢ ἐξασκήσιν του, δὲν θὰ φορολογουῖνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος, ἐφ' ὅσον τὰ ποσὰ ταῦτα καταβάλλονται εἰς αὐτὸν ἐκ πηγῶν εὐρισκομένων ἐκτὸς τοῦ ἐτέρου τούτου Κράτους.

Ἄρθρον 21.

Εἰσόδημα κατοίκου ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν μὴ ἀναφερόμενον ρητῶς εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ φορολογῆται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ :

Ἄρθρον 22.

1. Συμφωνεῖται ὅτι ἡ διπλῆ φορολογία θὰ ἀποφεύγεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

(α) Εἰς τὴν περίπτωσιν κατοίκου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος :

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς Ἑλληνικῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τοῦ εἰσοδήματος, ὁ Ἰταλικὸς φόρος ὁ καταβαλλόμενος συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας καὶ συμφώνως πρὸς τὴν παρούσαν σύμβασιν, εἴτε ἀμέσως ἢ διὰ παρακρατήσεως, ἐν σχέσει πρὸς τὸ εἰσόδημα τὸ προερχόμενον ἐκ πηγῶν ἐντὸς τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας, θὰ παρέχεται ὡς πίστωσης, ἐναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου τοῦ καταβλητέου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τούτου.

(β) Εἰς τὴν περίπτωσιν κατοίκου τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας :

Ἡ Ἰταλικὴ Δημοκρατία, καθορίζουσα τοὺς ἰδίους αὐτῆς φόρους εἰσοδήματος, τοὺς εἰδικῶς ἀναφερομένους ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως, εἰς τὴν περίπτωσιν κατοίκων ἢ ἐταιρειῶν τῆς δύναται, ἀνεξαρτήτως οἰασδήποτε ἄλλης διατάξεως τῆς παρούσης Συμβάσεως, νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὴν βάσιν, ἐφ' ἧς οἱ ἐν λόγῳ φόροι ἐπιβάλλονται, ὅλας τὰς κατηγορίας εἰσοδήματος. Ἡ Ἰταλικὴ Δημοκρατία, ἐν τούτοις, θὰ ἐκπίπτῃ ἐκ τῶν οὕτω ὑπολογιζομένων φόρων τὸν Ἑλληνικὸν φόρον εἰσοδήματος (δι' ὃν δὲν ὕσταται ἐξαίρεσις εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος βάσει τῆς παρούσης Συμβάσεως) κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

(I) Ἐὰν εἰσόδημά τι ὑπόκειται, συμφώνως πρὸς τὸν Ἰταλικὸν νόμον, εἰς φόρον εἰσοδήματος ἐκ κινητῆς περιουσίας ὁ καταβαλλόμενος εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος φόρος θὰ ἐκπίπτῃ ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἐκ κινητῆς περιουσίας καὶ ἐκ τῶν χώρων τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπ' ὀνόματι Νομῶν, Ἐπαρχιῶν, Δήμων, Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ εἰσοδήματος, ἀλλὰ κατὰ ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὴν ἀναλογίαν τοῦ προειρηθέντος Ἰταλικοῦ φόρου τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ ἐν λόγῳ εἰσόδημα πρὸς τὸν ὅλον εἰσόδημα.

Ὅσάκις ὁ καταβαλλόμενος φόρος εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ εἰσοδήματος εἶναι ὑψηλότερος τῆς οὕτω ὑπολογιζομένης ἐκπτώσεως ἢ διαφορά θὰ ἐκπίπτῃ ἐκ τοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου ἢ ἐκ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐταιρειῶν, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἀλλὰ κατὰ ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἐν λόγῳ συμπληρωματικοῦ φόρου ἢ φόρου ἐταιρειῶν τὴν ὁποίαν τὸ ἐν λόγῳ εἰσόδημα ἔχει πρὸς τὸ ὅλον εἰσόδημα.

(II) Ἐὰν εἰσόδημά τι ὑπόκειται μόνον εἰς τὸν συμπληρωματικὸν φόρον ἢ τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἐταιρειῶν, ἡ ἐκπτώσις θὰ ἐνεργῇ ἐκ τοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου ἢ ἐκ φόρου ἐπὶ τῶν ἐταιρειῶν, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἀλλὰ διὰ τὸ τμῆμα τοῦ καταβαλλομένου εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος φόρου ὅπερ ὑπερβαίνει τὸ 25 % τοῦ ἐν λόγῳ εἰσοδήματος. Ἡ ἐκπτώσις δὲν δύναται, ἐν τούτοις, νὰ ὑπερβαίνει τὴν ἀναλογίαν τοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου ἢ φόρου ἐπὶ τῶν ἐταιρειῶν τὴν ὁποίαν τὸ ἐν λόγῳ εἰσόδημα ἔχει ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὅλον εἰσόδημα.

2. Ὅσάκις, βάσει τῶν νόμων ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, οἰσδήποτε φόρος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα Σύμβασις ἤθελεν ὀλοσχερῶς καταργηθῇ ἢ μειωθῇ διὰ περιορισμὸν χρονικὸν διάστημα διὰ δὲ τοὺς τόκους

ἀνευ χρονικοῦ περιορισμοῦ τότε, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ φόρου τοῦ ἀναφερομένου ἐν παραγρ. 1 (β) ἢ τῆς πιστώσεως τῆς ἀναφερομένης ἐν παραγρ. 1 (α), ὁ ἐν λόγῳ φόρος θεωρεῖται ὅτι ἔχει καταβληθῇ.

Ἄρθρον 23.

1. Οἱ ὑπῆκοι ἐνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν θὰ ὑπόκεινται ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει εἰς οἰανδήποτε φορολογίαν ἢ οἰανδήποτε σχετικὴν ἐπιβάρυνσιν ἥτις εἶναι διάφορος ἢ ἐπαχθεστέρα τῆς φορολογίας καὶ τῶν σχετικῶν ἐπιβαρύνσεων εἰς ἃς ὑπόκεινται ἢ δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν οἱ ὑπῆκοι τοῦ ἐτέρου τούτου Κράτους ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας.

2. Ὁ ὅρος «ὑπῆκοι» σημαίνει :

(α) πάντα τὰ ἄτομα ἅτινα κέκτηνται τὴν ἐθνικότητα ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

(β) πάντα τὰ νομικὰ πρόσωπα, προσωπικὰς ἐταιρείας ἢ ἄλλης μορφῆς ἐταιρείας θεωρούμενα ὡς τοιαῦτα κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν εἰς ἓν ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

3. Πρόσωπα ἀνευ ἐθνικότητος δὲν θὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἓν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς οἰανδήποτε φορολογίαν ἢ οἰανδήποτε σχετικὴν ἐπιβάρυνσιν διάφορον ἢ ἐπαχθεστέραν τῆς φορολογίας καὶ τῶν σχετικῶν ἐπιβαρύνσεων εἰς ἃς οἱ ὑπῆκοι τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους ὑποβάλλονται ἢ δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας.

4. Ἡ φορολογία ἐπὶ μονίμου ἐγκαταστάσεως διατηρουμένης ὑπὸ ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος δέον νὰ μὴ τυγχάνῃ ὀλιγώτερον εὐνοϊκῇ ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει ἀπὸ τὴν ἐπιβαλλομένην φορολογίαν ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τοῦ ἐτέρου τούτου Κράτους ἀσχολουμένων μὲ τὴν αὐτὴν δραστηριότητα.

Ἡ παρούσα διάταξις δὲν δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς ὑποχρεώουσα τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος νὰ χορηγῇ εἰς κατοίκους τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους οἰασδήποτε προσωπικὰς παραχωρήσεις, ἀπαλλαγὰς καὶ μειώσεις φορολογικῆς φύσεως λόγῳ πολιτικῆς θέσεως ἢ οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὑποίας χορηγεῖ εἰς τοὺς ἰδικούς του κατοίκους.

5. Ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν ὁποίων τὸ κεφάλαιον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀνήκει ἢ ἐλέγχεται, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ὑπὸ ἐνὸς ἢ περισσοτέρων κατοίκων τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δὲν θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς οἰανδήποτε φορολογίαν ἢ οἰανδήποτε σχετικὴν ἐπιβάρυνσιν διάφορον ἢ ἐπαχθεστέραν τῆς φορολογίας καὶ τῶν σχετικῶν ἐπιβαρύνσεων εἰς ἃς ὑποβάλλονται ἢ δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ἄλλαι παρόμοιαι ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐν λόγῳ πρῶτου μνημονευθέντος Κράτους.

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 δὲν θὰ δύνανται νὰ ἐρμηνευθοῦν ὅτι ἀσκοῦν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ ἐπιβολῆς τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐταιρειῶν (Imposta Sulle Società) τοῦ ἐπιβαλλομένου συμφώνως πρὸς τὸν Ἰταλικὸν νόμον.

7. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 δὲν θὰ δύνανται νὰ ἐρμηνευθοῦν ὅτι ἀσκοῦν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμογῆς τοῦ φόρου νομικῶν προσώπων τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν ἁλλοδαπῶν προσωπικῶν ἐταιρειῶν πάσης μορφῆς.

8. Ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁ ὅρος «φορολογία» σημαίνει φόρους παντὸς εἶδους καὶ πάσης μορφῆς.

Ἄρθρον 24.

1. Ἐὰν κάτοικος ἐνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θεωρῇ ὅτι αἱ ἐνέργειαι τοῦ ἐνὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔχουν ἢ θὰ ἔχουν δι' αὐτὸν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιβολὴν φόρου μὴ συμφώνου πρὸς τὴν παρούσαν Σύμβασιν, οὗτος, ἀνεξαρτήτως τῶν μέσων θεραπείας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν νόμων τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν, δύναται νὰ θέσῃ τὴν περίπτωσιν του ὑπ' ὄψιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει κάτοικος.

2. Ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ὀφείλει, ἐὰν ἡ ἀντίρρηση θεωρηθῇ βάσιμος, καὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν ἢ ἰδίᾳ νὰ δώσῃ τὴν κατάλληλον λύσιν, νὰ ἐπιλύσῃ τὴν περίπτωσιν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας μετὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κρατοῦς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς φορολογίας, μὴ τελούσης ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὴν Σύμβασιν.

3. Αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὀφείλουσι νὰ ἐπιλύσῃ δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας οἰαδήποτε δυσχερείας ἢ ἀμφιβολίας ἀνακυπτούσας ἐκ τῆς ἐρμηνείας ἢ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως. Δύνανται ἐπίσης νὰ συμβουλεύωνται ἀλλήλους διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας εἰς περιπτώσεις μὴ προβλεπόμενας ὑπὸ τῆς Συμβάσεως.

4. Αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύνανται νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῶν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπιτεύξεως συμφωνίας ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῶν προηγουμένων παραγράφων. Ἐὰν κριθῇ σκόπιμον νὰ λάβῃ χώραν προφορικὴ ἀνταλλαγὴ γνώμων, δι' ἐπίτευξιν συμφωνίας, ἡ ἀνταλλαγὴ αὕτη δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ μέσῳ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 25.

1. Αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἀνταλλάσσωσι σχετικὰς πληροφορίες ἀνταλλάξιμης διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τῶν ἐσωτερικῶν νόμων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, οἵτινες ἀναφέρονται εἰς φόρους ἀποτελοῦντας ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ἐφ' ὅσον οἱ φόροι οὗτοι εὐρίσκονται ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὴν παρούσαν Σύμβασιν. Οἰαδήποτε πληροφορία οὕτως ἀνταλλάσσουμένη θὰ θεωρῆται ἀπόρρητος καὶ δὲν θὰ ἀποκαλύπτεται εἰς οἰαδήποτε πρόσωπα ἢ ἀρχὰς ἐτέρας πλὴν ἐκείνων αἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι μετὰ τὴν βεβαίωσιν ἢ εἰσπραξίν τῶν φόρων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπιφορτισμένων μετὰ τὸν δικαστικὸν προσδιορισμὸν τούτων καὶ οἵτινες φόροι αποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς Συμβάσεως.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν θὰ ἔχωσι τὴν ἐννοίαν ἐπιβολῆς ἐπὶ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν τῆς ὑποχρέσεως :

(α) νὰ ἐφαρμόξῃ διοικητικὰ μέτρα εὐρισκόμενα εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν διοικητικὴν πρακτικὴν αὐτοῦ ἢ τοῦ ἐτέρου ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

(β) νὰ χορηγῇ στοιχεῖα τὰ ὅποια δὲν παρέχονται βάσει τῶν νόμων ἢ τῆς συνήθους διοικητικῆς διαδικασίας αὐτοῦ ἢ τοῦ ἐτέρου ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

(γ) νὰ παρέχῃ πληροφορίας αἵτινες ἤθελον ἀποκαλύψει οἰονδήποτε συναλλακτικόν, ἐπιχειρηματικόν, βιομηχανικόν, ἐμπορικόν ἢ ἐπαγγελματικόν ἀπόρρητον ἢ ἐπαγγελματικὴν μέθοδον ἢ πληροφορίαν ἢ ἀποκαλύψεις τῆς ὁποίας θὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν (Ordre Public).

Ἄρθρον 26.

Οὐδὲν ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει θέλει ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν φορολογικῶν προνομίων τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν ὑπαλλήλων οἵτινες διέπονται ὑπὸ τῶν γενικῶν κανόνων τοῦ διεθνoῦς δικαίου ἢ τῶν διατάξεων εἰδικῶν συμφωνιῶν.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ πικυρωθῇ καὶ οἱ τίτλοι κυρώσεως θὰ ἀνταλλαγῶσιν εἰς Ἀθήνας τὸ ταχύτερον δυνατόν.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς Συμβάσεως ἄρχεται ἅμα τῇ ἀνταλλαγῇ τῶν τίτλων κυρώσεως καὶ αἱ διατάξεις ταύτης θὰ ἐφαρμοσθοῦν :

(α) Ἐν σχέσει πρὸς τὸν φόρον εἰσοδήματος, παρακρατούμενον εἰς τὴν πηγὴν, ἐπὶ εἰσοδήματος καταβαλλομένου κατὰ ἢ μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου 1964.

(β) Ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς φόρους εἰσοδήματος, ἐπὶ εἰσοδήματος προκύπτοντος κατὰ ἢ μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου 1964, ἐκτὸς ἐὰν προβλέπεται ἄλλως ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 28.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ μέχρις οὗ καταγγελθῇ ὑφ' ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν. Ἐκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ καταγ-

γείλῃ τὴν Σύμβασιν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ κατόπιν ἐπιδόσεως εἰδοποιήσεως περὶ λήξεως ἰσχύος, τοῦλάχιστον ἐξ ἑξῆς πρὸ τοῦ τέλους οἰονδήποτε ἡμερολογιακοῦ ἔτους μετὰ τὸ ἔτος, 1970

Ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ἡ Σύμβασις παύει ἰσχύουσα :

(γ) Ὡς πρὸς τὸν φόρον εἰσοδήματος, παρακρατούμενον εἰς τὴν πηγὴν, ἐπὶ εἰσοδήματος καταβαλλομένου κατὰ μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ὅπερ ἔπεται τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπεδόθη ἡ εἰδοποίησις λήξεως ἰσχύος.

(δ) Ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς φόρους εἰσοδήματος, ἐπὶ εἰσοδήματος προκύπτοντος κατὰ ἢ μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ὅπερ ἔπεται τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπεδόθη ἡ εἰδοποίησις λήξεως ἰσχύος.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 19ην Μαρτίου 1965 εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, Ἰταλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, τῶν τριῶν κειμένων ὧν ἐξ ἰσοῦ αὐθεντικῶν, ἐν περιπτώσει δὲ ἀμφιβολίας ὑπερισχρεῖ τὸ Ἀγγλικὸν κείμενον.

Διὰ τὸ Βασίλειον
τῆς Ἑλλάδος
Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τὴν Ἰταλικὴν
Δημοκρατίαν
M. CONTI

CONVENTION

between the Kingdom of Greece and the Republic of Italy for the Avoidance of Double Taxation and the prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income:

His Majesty the King of the Hellenes and the president of the Republic of Italy,

Desiring to avoid double taxation and to prevent fiscal evasion with respect to taxes on income have agreed to conclude the following Agreement. For that purpose they have appointed as their plenipotentiaries:

His Majesty the King of the Hellenes:

His Excellency Mr. St. Costopoulos Minister for Foreign Affairs.

The president of the Republic of Italy

His Excellency Mr. Mario Conti Ambassador in Athens.

The plenipotentiaries having communicated to one another their full powers, found in good and due form, have agreed as follows:

Article 1

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of each Contracting State or of its political subdivisions or local authorities irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income, all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are, in particular:

a) In the case of Kingdom of Greece

1. The income tax on natural persons.

1. The income tax on legal entities.

III. The contribution for Agricultural Insurance and all other taxes on income, additional or other contributions, which are chargeable in the territory

of the Kingdom of Greece (thereinafter referred to as «Greek tax»).

b) In the case of Italian Republic

I. The tax on income from land (imposta sul reddito dei terreni);

II. The tax on income from buildings (imposta sul reddito dei fabbricati);

III. The tax on income from movable wealth (imposta redditi di ricchezza mobile);

IV. The tax on agricultural income (imposta sui redditi agrari);

V. The complementary tax (imposta complementare progressiva sul reddito);

VI. The tax on companies (imposta sulle società) in so far as the tax is charged on income and not on capital.

VII. The taxes on income imposed on behalf of Regions, provinces, Municipalities, Chambers of Commerce (imposte regionali, provinciali, comunali, comerali sul reddito). Hereinafter referred to as «Italian tax».

4. The Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are subsequently imposed in addition to, or in place of, the existing taxes. At the end of each year, the competent authorities of the Contracting States shall notify to each other any changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

1. In this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms «a Contracting State» and «the other Contracting State» mean Kingdom of Greece or Italian Republic, as the context requires;

b) the term «person» comprises an individual, a company and any other body of persons;

c) the term «company» means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

d) the terms «enterprise of a Contracting State» and «enterprise of the other Contracting State» mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

e) the term «competent authority» means:

1. in the Kingdom of Greece the Minister of Finance or his authorised representative.

2. in the Italian Republic the Ministry of Finance.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not otherwise defined shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that Contracting State relating to the taxes which are the subject of the Convention.

Article 4

1. For the purposes of this Convention, the term «resident of a Contracting State» means any person who, under the law of that State, is liable to taxation therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then this case shall be determined in accordance with the following rules:

a) He shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closest (centre of vital interests);

b) If the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or

if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has an habitual abode;

c) If he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national;

d) If he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

Article 5

1. For the purposes of this Convention, the term «permanent establishment» means a fixed place of business in which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term «permanent establishment» shall include especially:

a) a place of management,

b) a branch,

c) an office,

d) a factory,

e) a workshop,

f) a mine, quarry or other place of extraction of natural resources,

g) a building site or construction or assembly project which exists for more than twelve months

3. The term «permanent establishment» shall not be deemed to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise.

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or for collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise.

4. A person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State—other than an agent of an independent status to whom paragraph 5 applies—shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State if he has, and habitually exercises in that State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandises for the enterprise.

5. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

6. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State,

or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise) shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

7. The fact that a person who is a resident of a Contracting State grants the right to use, or alienates to a person which is a resident of the other Contracting State, the right or property giving rise to the royalties, which are defined in the article 12 of this Convention, shall not of itself constitute for either person a permanent establishment of the other.

Article 6

1. Income from immovable property may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. The term «immovable property» shall be defined in accordance with law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the rights to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircrafts shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of professional services.

Article 7

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purpose of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles laid down in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent

establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

1. Profits derived from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

The provision of this paragraph shall have effect for profits arising on or after the 1st January 1955.

2. Profits derived from the operation in international traffic of ships registered in one of the Contracting States and exploited by an enterprise of that Contracting State shall be exempted from tax in the other Contracting State.

Consequently, the agreement between Greece and Italy signed in Athens, dated 15th January 1932, concerning the exemption of the profits from the operation of ships, shall not have effect for any year for which this Convention has effect.

Article 9

Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

However, such dividends may be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the law of that State, but the tax rate so charged shall not exceed 25 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term «dividends» as used in this Article means income from shares, «jouissance» shares or «jouissance» rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights assimilated to income from shares by the taxation law of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the dividends, being a resident of a contracting State, has in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a re-

sident, a permanent establishment with which the holding by virtue of which the dividends are paid is effectively connected. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State, derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11.

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the law of that State but the tax rate so charged shall not exceed 10 per cent of the amount of the interest. The competent authorities of the two Contracting States shall establish by common agreement the modalities of application of the above restriction.

3. The term «interest» as used in this Article means income from Government securities, bonds or debentures, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in profits, and debt-claims of every kind as well as all other income assimilated to income from money lent by the taxation law of the State in which the income arises.

4. The provisions of paragraph 1 and 2 shall not apply if the recipient of the interest, being a resident of a Contracting State, has in the other Contracting State in which the interest arises a permanent establishment with which the debt-claim from which the interest arises is effectively connected. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12.

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. The term «royalties» as used in this Article means payments of any kind received as a Consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design, or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for

information concerning industrial, commercial or scientific experience.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the recipient of the royalties, being a resident of a Contracting State, has in the other Contracting State in which the royalties arise a permanent establishment with which the right or property giving rise to the royalties is effectively connected. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

4. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person the amount of the royalties paid, having regard to the use right or information for which they are paid exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this article shall apply only to the last mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13.

1. Gain from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing professional services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in the other State. However gains from the alienation of ships and aircraft operated in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which profits of the mentioned ships and aircraft are taxable according to the provisions of article 8 of this Convention.

3. Gains from the alienation of any property other than those mentioned in paragraphs 1 and 2, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14.

1. Income derived by a resident of a Contracting State on respect of professional services or other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term «professional services» include, especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15.

1. Subject to the provisions of Article 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 remuneration derived by a resident of a Contracting

State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if :

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State and

c) the remuneration is not born by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of article 8 of this Convention.

Article 16.

Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17.

Notwithstanding the provisions of articles 14 and 15 income derived by public entertainers, such as theatre, motion picture, radio or television artists, and musicians, and by athletes, from their personal activities as such may be taxed in the Contracting State in which these activities are exercised.

Article 18.

Subject to the provisions of paragraph 1 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19.

Remuneration, including pensions, paid by, or out of funds created by, a Contracting State (including Governmental Public Organizations such as the Post Office and Railways Organizations) or a political subdivision or a local authority thereof to any individual in respect of services rendered to that State or subdivision or local authority thereof in the discharge or functions of a governmental nature may be taxed in that State.

Such remuneration or pension shall not be taxed in the other Contracting State if the payment is made to a citizen of the first-mentioned State.

Article 20.

1. A professor or teacher of an establishment for higher education or scientific research in one of the Contracting States, who receives remuneration for teaching or for carrying out advanced study or research, during a period of temporary residence not exceeding two years, at a university, college or other establishment for higher education or for research in the other Contracting State shall be exempted from tax in that other State in respect of that remuneration, provided that such establishment belongs to the State or to non profitmaking legal entities under the Public or private law.

2. Payments which a student or business apprentice who is or was formerly a resident of a Contracting State and who is present in the other Contracting State solely for the purpose of this education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that other State, provided that such payments are made to him from sources outside that other State.

Article 21.

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the fore-

going Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

Article 22.

1. It is agreed that double taxation shall be avoided in the following manner :

a) In the case of a resident of the Kingdom of Greece :

Subject to the provisions of the Greek income tax law, Italian Republic tax payable under the law of the Italian Republic and in accordance with this Convention whether directly or by deduction in respect of income from sources within the Italian Republic, shall be allowed as a credit against the Greek tax payable in respect of that income.

b) In the case of a resident of the Italian Republic:

The Italian Republic in determining its income taxes specified in Article 2 of this Convention in the case of its residents or companies may, regardless of any other provision of this Convention, include in the basis upon which such taxes are imposed all items of income; The Italian Republic, shall, however, deduct from the taxes so calculated the Greek tax on income (not exempt in the Kingdom of Greece under this Convention) in the following manner :

I) if the item of income is, according to the Italian law, subjected to the tax on income from movable wealth, the tax paid in the Kingdom of Greece shall be deducted from the tax on income from movable wealth, and from the taxes imposed on behalf of Regions, Provinces, Municipalities, Chambers of Commerce on the same income, but in an amount not exceeding that proportion of the aforesaid Italian tax which such item of income bears to the entire income.

Where the tax paid in the Kingdom of Greece of such income is higher than the deduction so calculated the difference shall be deducted from the complementary tax or from the tax on companies, as the case may be, but in an amount not exceeding that proportion of such complementary or company tax which the item of income bears to the entire income;

II) if the item of income is only subjected to the complementary tax or to the tax on companies, the deduction shall be granted from the complementary tax or from the tax on companies, as the case may be, but for that part of the tax paid in the Kingdom of Greece which exceeds 25 per cent of such item of income. The deduction cannot however exceed that proportion of the complementary tax or of the tax on companies which such income bears to the entire income.

2. Where, under the laws of one of the Contracting States any tax to which this Convention applies has been wholly relieved or reduced for a limited period of time and for interest without a limit of time—then, for the purpose of calculating the deduction from the tax as referred to in paragraph 1 (b) or the credit referred to in paragraph 1 (a), such tax shall be deemed to have been paid.

Article 23.

1. The national of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The term «nationals» means :

a) all individuals possessing the nationality of a Contracting State;

b) all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the law in force in a Contracting State.

3. Stateless persons shall not be subjected in a Con-

practicing State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that State in the same circumstances are or may be subjected.

4. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourable in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status of family responsibilities which it grants to its own residents.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of paragraphs 4 and 5 shall not be construed as affecting the imposition in Italy of the tax on companies (imposta sulle società) charged according to the Italian law.

7. The provisions of paragraphs 4 and 5 shall not be construed as affecting the application in Greece of the tax on legal entities on foreign personal companies of every type.

8. In this Article the term «taxation» means taxes of every kind and description.

Article 24.

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Convention, he may, notwithstanding the remedies provided by the national laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with the Convention.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the senses of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting State.

Article 25.

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for the carrying out of this Convention and of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Convention insofar as the taxation thereunder is in accordance with this Convention. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any persons or authorities other than those concerned with the assessment or collection including judicial determination of the taxes which are the subject of the Convention.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on one of the Contracting States the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public)

Article 26.

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officials under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27.

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at Athens as soon as possible.

2. The Convention shall enter into force upon the exchange of instruments of ratification and its provisions shall have effect:

a) As to taxes on income withheld at the source, for income payable on or after the first day of January 1964.

b) As to other taxes on income, for income arising on or after the first day of January 1964, unless otherwise provided by this Convention.

Article 28.

This Convention shall remain in force until denounced by one of the Contracting States. Either Contracting State may denounce the Convention, through diplomatic channels by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the year 1970. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) As to taxes on income withheld at the source, for income payable on or after the first day of January in the calendar year next following that in which such notice is given.

b) As to other taxes on income, for income arising on or after the first day of January in the calendar year next following that in which such notice is given.

Done in duplicate in Athens this day of March 19th, 1965, in the Greek, Italian, and English languages, all three texts being equally authentic, except in the case of doubt when the English text shall prevail.

For the Kingdom of Greece For the Italian Republic

S. COSTOPOULOS

M. CONTI

(2)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 26

Περί κυρώσεως τῆς ἐν Πράγᾳ υπογραφείσης τὴν 22αν Ἰουλίου 1964 Ἑλληνοτσεχοσλοβακικῆς Συμφωνίας «περὶ διακανονισμοῦ ἐκκρεμῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων» καὶ διανομῆς τῆς καταβληθείσης ὑπὸ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως ἀποζημιώσεως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1

1. Κυροῦται καὶ ἀποκτᾶ ἰσχὺν νόμου ἡ υπογραφεῖσα ἐν Πράγᾳ τὴν 22αν Ἰουλίου 1964 Συμφωνία μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Τσεχοσλοβακίας «περὶ διακανονισμοῦ ἐκκρεμῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων», ἥς τὸ κείμενον ἔπεται κατωτέρω ἐν γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἐλληνικῇ μεταφράσει.

2. Ἡ ὡς ἄνω Συμφωνία τίθεται ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 9 αὐτῆς ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 2

Δικαιούχοι τῆς καταβληθείσης παρὰ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως ἀποζημιώσεως, δυνάμει τῆς ὡς ἄνω Συμφωνίας, εἶναι:

α) Οἱ θιγέντες ἐξ ἐθνικοποιήσεων ἢ ἐξ ἐτέρων στερητικῶν ἢ περιοριστικῶν τῆς ἰδιοκτησίας μέτρων, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 αὐτῆς.

β) Οἱ θιγέντες ἐξ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 1 αὐτῆς.

Ἄρθρον 3

1. Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως, ἐξ 1.400.000 κερωνῶν Τσεχοσλοβακίας, κατανέμεται μεταξὺ τῶν δικαιούχων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ὡς ἑξῆς:

α) Ποσὸν 880.000 κερωνῶν εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ ἐδαφίου α'.

Δικαιούχοι τοῦ ἐδαφίου α τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, εἶναι τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα πρόσωπα:

Μάριος Κολλάρος καὶ κληρονόμοι Γεωργίου Κολλάρου, Ἐλισάβετ Σπυρίδου, Φανή Χαραλάμπους, Μαργαρίτα Μύντζ, Ἀλοῖζα Βλαχοπούλου, Μ. Τρικυτφυλλίδης καὶ Χρῆστος Γρυπάρης.

β) Ποσὸν 520.000 κερωνῶν εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ ἐδαφίου β'.

2. Πάντες οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου δικαιούχοι δέον νὰ κέκτηνται τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ κατὰ τὴν ἐνταῖσιν τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου.

Ἄρθρον 4

1. Διὰ τὴν κατανόμην τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος προβλεπόμενων ποσῶν ἀποζημιώσεως μεταξὺ τῶν δικαιούχων τῶν ἐδαφίων α καὶ β τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος συνιστᾶται, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, Ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου

Ἐξωτερικῶν, ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον 4ω, ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ καὶ ἐνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἢ τῆς Διοικητικῆς ἢ Τακτικῆς Δικαιοσύνης, ἢ τῆς Εἰδικῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ὑποδεικνυμένων κατὰ τὸν ὑπὸ τῶν κειμένων, κατὰ περίπτωσιν, διατάξεων προβλεπόμενον τρόπον. Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται ὑπάλληλος τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον 6ω. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπικουρεῖται εἰς τὸ ἔργον του ὑπὸ βοηθητικῷ προσωπικῷ μέχρι τεσσάρων ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ὀριζομένων διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Ὑπουργῶν.

2. Οἱ δικαιούχοι τοῦ ἐδαφίου α καὶ β τοῦ ἄρθρου 2 δέον ὅπως, ἐντὸς τετραμήνου ἀναρροπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ὑποβάλλουν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους αἰτήσεις ἀποζημιώσεως, συνοδευόμενας ὑπὸ στοιχείων ἀποδεικνύοντων τὰς ἀπαιτήσεις των. Ἡ ὡς ἄνω προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ ἓνα εἰσέτι μῆνα προκειμένου περὶ μόνιμων κατ'ὶκίων τοῦ ἐξωτερικοῦ. Οἱ μόνιμοι κάτοικοι ἐξωτερικοῦ δέον ὅπως, ἐν τῇ αἰτήσκει των, διορίζουν ἀντίκλητον ἐν Ἀθῆναις, πρὸς ὃν θὰ κοινοποιῶνται πάντα τὰ πρὸς αὐτοὺς ἔγγραφα τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ κρίνῃ τὰς αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν υποβαλλομένων ὑπ' αὐτῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου κατὰ τὴν κρίσιν τῆς, πρὸς ὅρον μέσου. Ἡ χρησιμοποίησις μαρτύρων διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῶν ἀπαιτήσεων ἐπιτρέπεται μόνον ἐπικουρικῶς.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀμετάκλητοι. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων ἀκυρώσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὑπὸ τοῦ δικαιούχου, ἀναστέλλεται ἡ κατὰβλὴ τῆς ἀποζημιώσεώς του, ἐκτὸς ἂν οὕτως παραιτηθῇ ρητῶς τοῦ ὡς ἄνω ἐνδίκου μέσου. Ὡς πρὸς ἀναστέλλεται ἡ κατὰβλὴ τῆς ἀποζημιώσεως εἰς ἃς περιπτώσεις ἦθελον ὑποβληθῇ αἰτήσεις ἀκυρώσεως ἐκ μέρους τοῦ δικαιούχου.

5. Ἡ διαδικασία ἀπὸ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς καὶ πᾶν συναφές πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς θέμα, θὰ καθορισθῶν διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 5

Αἱ ἐπιδιαιχόμεναι ἀποζημιώσεις θὰ καταβληθῶν μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἐκδίκασιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος κατὰ τῶν ὑποβληθεισῶν αὐτῇ αἰτήσεων δι' ἐκάστην τῶν δύο κατηγοριῶν τῶν δικαιούχων τῶν ἐδαφίων α καὶ β τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος καὶ τὴν πάροδον ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς πρωτογενῆς, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἦθελον

άσκηθη τοιαύτη προαγωγή υπό ενός ή πλειόνων δικαιούχων εκάστης των δύο ως άνω κατηγοριών αυτών λαμβανομένης υπό βψην κχωρισμένης, δύναται να καταβληθῇ εἰς τοὺς μὴ άσκήσαντας προαγωγήν δικαιούχους ποσὶ τὸν ἐκ τοῦ δικαιουμένου υπό ενός εκάστου ἐξ αὐτῶν ποσὶ ἀποζημιώσεως. Τὸ παρὸν τοῦτο καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, δὲν δύναται δὲ νὰ εἶναι ἀνωτέρου τοῦ 80% τοῦ δικαιουμένου ποσοῦ. Ἡ καταβολὴ θὰ γίνῃ εἰς δρχμὰς εἰς τὴν ἐπίσημον ἰσχυρίαν μετὰ δὲ δρχμῆς καὶ κερῶνας Τσεχοσλοβακίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δρχμιοποιήσεως. Ἐὰν τὸ ἀναλογεῖν εἰς ἐκάστην κατηγορίαν δικαιούχων τιμῆμα τῆς ἀποζημιώσεως δὲν ἐπαρκέσει διὰ τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν των οὗτοι θὰ ἱκανοποιηθοῦν συμμέτρως.

Ἄρθρον 6

Αἱ ἀποζημιώσεις τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ βοηθητικοῦ πρωτοπικιοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ αἱ ἐν γένει δαπάναι λειτουργίας αὐτῆς, θὰ βαρύνουν τοὺς τόκους τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς δρχμιοποιήσεως τοῦ ἐν ἁρθρῷ 3 τοῦ παρόντος, συνολικῶς ποσὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἐξ 1.400.000 κερῶνων Τσεχοσλοβακίας. Αἱ ἀποζημιώσεις καὶ δαπάναι αὗται καθορίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 7

Αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1023 τῆς 27ης]28ης Φεβρουαρίου 1946 (περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς εἰσφορᾶς εἰς βάρος τῶν δικαιούχων δεσμευμένου συναλλάγματος κ.τ.λ.) δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐπιδιαιζομένων ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς ἐξ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν δικαιούχους τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 8

1. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις ἀποζημιώσεως, ὡς καὶ τὰ εἰς ἀποδείξιν αὐτῶν ἀνγκαῖα πιστοποιητικά, βεβαιώσεις, ἑνῶν καὶ κερῶν, πληρεξούσια καὶ λοιπὰ ἔγγραφα ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους χαρτοσήμου καὶ παντὸς ἐτέρου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ἐνσήμου, Προξενικῶν τελῶν, ὡς καὶ εἰσφορῶν καὶ ἐνσήμων ὑπὲρ παντὸς Ταμείου κυρίας καὶ ἐπικυρωτικῆς ἀσφαλίσεως. Τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως καὶ αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως παρὰ τῶν δικαιούχων τῶν καταβληθέντων ἀποζημιώσεων ἀπαλλάσσονται πάσης κρατήσεως, τελῶν χαρτοσήμου καὶ παντὸς φόρου.

2. Ἐπιβάλλεται κράτησις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ποσοστοῦ 2% ἐπὶ τῆς εἰς ἕκαστον δικαιούχον καταβληθείσης ἀποζημιώσεως διενεργουμένη κατὰ τὴν πληρωμὴν.

Ἄρθρον 9

Ἀπικλείεται τῆς λήψεως τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀποζημιώσεως ὁ ἥδη ἀποζημιωθείς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν λόγῳ ἄλλης ἰθαγενείας ἢ παραλλήλως πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἐκέκτητι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ζήμιον γόνου γεγονότος ἢ κέκτηται κατὰ τὴν ἑνῶν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου τὴν ὑπαρξὴν τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἐν λόγῳ ἀποκλεισμοῦ δύναται ἢ Ἐπιτροπὴ νὰ διερευνήσῃ αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ ἐνστάσει παντὸς ἔχοντος ἑνὸς μόνου συμφέρον.

Ἐν ἀμφιβολίᾳ, ὁ αἰτὼν ἀποζημιώσιν βάσει τῶν δικτάξεων τοῦ παρόντος καλεῖται νὰ ὑποβάλῃ, εἴτε ὑπεύθυνον δήλωσιν περὶ τοῦ ὅτι δὲν ἐκέκτηται οὔτε κέκτηται ἄλλην ἰθαγενείαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρονικὰ σημεῖα, εἴτε, ἐν ἢ περιπτώσει ἐκέκτηται ἢ κέκτηται τοιαύτην ἰθαγενείαν, βεβαιώσιν τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς τοῦ Κράτους τῆς ἐτέρας ταύτης ἰθαγενείας περὶ τοῦ ὅτι δὲν εἰσέπραξεν ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς ὑπηκόου τοῦ Κράτους τούτου ἀποζημιώσιν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ ὅτι παρητήθη παντὸς τυχόν δικαιώματός του, ἐν τῷ μέλλοντι, ὅπως εἰσπράξῃ τοιαύτην ἀποζημιώσιν.

Ἄρθρον 10

Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἰσχύσει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

B.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1967

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΟΛΛΙΑΣ

ΓΡ. ΣΠΑΝΤΙΔΑΚΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ-ΓΚΟΥΤΡΑΣ, ΛΕΩΝ. ΡΟΖΑΚΗΣ, ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΑΡΤΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΤΣΑΡΟΤΧΗΣ, ΙΩΑΝ. ΤΣΑΝΤΙΛΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΑΛΕΞ. ΔΕΚΚΑΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΛΙΝΟΣ-ΟΡΑΝΔΟΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1967

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΛΕΩΝ. ΡΟΖΑΚΗΣ

ACCORD

sur le règlement des questions financières restées en suspens entre le Royaume de Grèce et la République Socialiste Tchèqueoslovaque

Le Gouvernement du Royaume de Grèce et le Gouvernement de la République Socialiste Tchèqueoslovaque, animés du désir de régler certaines questions d'ordre financier restées en suspens entre les deux Pays, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1

Le Gouvernement Tchèqueoslovaque versera au Gouvernement Hellénique une somme d' un million quatre cent mille couronnes (1.400.000 Kcs) à titre d' indemnité globale forfaitaire, pour les biens, droits et intérêts helléniques touchés, avant la signature du présent Accord, par les mesures tchécoslovaques de nationalisation ou par d' autres mesures portant privation ou restriction de droits de propriété des dits biens, droits et intérêts, consécutives aux modifications apportées à la structure économique de la Tchèqueoslovaquie après la deuxième guerre mondiale.

Par cette indemnisation sont couvertes les prétentions helléniques à l' égard des débiteurs en Tchèqueoslovaquie dont les biens ont été touchés, avant la signature du présent Accord, par l' une des mesures définies dans le paragraphe précédent.

Article 2

Sont considérés comme biens, droits, et intérêts helléniques, aux fins du présent Accord, les biens, droits et intérêts appartenant, directement ou indirectement, entièrement ou en partie, à des personnes physiques de nationalité hellénique et à des personnes morales ayant leur siège en Grèce.

La nationalité hellénique des personnes physiques et des personnes morales doit avoir existé, tant au moment où la mesure tchécoslovaque a touché leurs biens, droits et intérêts, qu' à la date de la signature du présent Accord.

Article 3

Le paiement intégral par le Gouvernement tchécoslovaque de l' indemnité globale, mentionnée à l' article I, aura effet libératoire tant pour l' Etat tchécoslovaque que pour toute personne physique ou morale

tchécoslovaque en ce qui concerne les biens, droits et intérêts helléniques visés à l'article I.

Les ressortissants hellènes dont les biens, droits ou intérêts ont été touchés par des mesures de nationalisation ou autres mesures restrictives, qui sont indemnisés en vertu du présent Accord, sont libérés de toutes charges, obligations, et impôts à l'égard des autorités tchécoslovaques.

Article 4

En vertu du présent Accord se trouvent réglées envers le Gouvernement hellénique les prétentions du Gouvernement tchécoslovaque résultant de la liquidation des conséquences de la guerre.

Article 5

Après la signature du présent Accord, le Gouvernement hellénique n'appuiera pas et ne fera pas valoir, en son nom ou au nom de ses ressortissants, auprès du Gouvernement tchécoslovaque, les prétentions visées à l'article I.

Article 6

Le Gouvernement tchécoslovaque paiera au Gouvernement du Royaume de Grèce la somme mentionnée à l'article I, par la voie du compte clearing en vigueur entre les deux pays, en deux versements annuels égaux, dont le premier s'effectuera le 1er décembre 1964 et le second le 1er décembre 1965. Les contingents des marchandises qui seront fixés dans le cadre de l'Accord commercial de longue durée seront augmentés de façon à tenir compte des versements annuels convenus.

Article 7

La répartition du montant indiqué dans l'article I relève exclusivement de la seule compétence du Gouvernement hellénique,

Article 8

En vue de l'exécution du Présent Accord les deux Gouvernements fourniront réciproquement tous les renseignements et l'aide nécessaire.

Article 9

Cet Accord entre en vigueur le jour de sa signature. En foi de quoi les représentants dûment autorisés à ces fins, ont signé le présent Accord.

Fait à Prague en double exemplaire en langue française, le 22 juillet 1964.

Pour le Gouvernement du Royaume
de Grèce

MENELAS ALEXANDRAKIS

Pour le Gouvernement de la République Socialiste

Tchécoslovaque
JULIUS HATZEK

Σ Υ Μ Φ Ω Ν Ι Α

Περὶ διακανονισμοῦ ἐκκρεμῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων μεταξύ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Τσεχοσλοβακίας.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των ὅπως ρυθμίσωσιν ὠρισμένα θέματα οἰκονομικῆς φύσεως παραμεινάντα ἐν ἐκκρεμότητι μεταξύ των δύο χωρῶν, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἐπομένων διατάξεων :

Ἄρθρον 1

Ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ εἰς τὴν

Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὸ ποσὸν τοῦ ἐνὸς ἐκατομμυρίου τετρακοσίων χιλιάδων κορωνῶν (1.400.000 KCS) ὡς συνολικὴν κατ' ἀπαιτήσιν ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ἑλληνικὰ ἀγροτά, δικαιοῦματα καὶ συμφέροντα, ἅτινα ἐθίγησαν, πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συμφωνίας, ἐκ τῶν τσεχοσλοβακικῶν μέτρων περὶ ἐθνικοποιήσεως ἢ ἐξ ἄλλων μέτρων συνεπικρμένων στήρησιν ἢ περιορισμὸν δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀγαθῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, συνεπεία τῶν ἐπιτελεσθέντων προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν τῆς Τσεχοσλοβακίας μετὰ τὸν δευτέρου παγκόσμιου πολέμου.

Διὰ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης καλύπτονται αἱ ἑλληνικαὶ ἀπαιτήσεις ἐναντι τῶν ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ὀφειλετῶν ὧν τὰ ἀγροτά ἐθίγησαν, πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συμφωνίας, διὰ τινος τῶν προσδιορισθέντων ἐν τῇ προηγουμένη παρὰγράφῳ μέτρων.

Ἄρθρον 2

Ὡς ἀγροτά, δικαιοῦματα καὶ συμφέροντα ἑλληνικὰ θεωροῦνται, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς παρούσης συμφωνίας, τὰ ἀγροτά, δικαιοῦματα καὶ συμφέροντα τὰ ἀνήκοντα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς φυσικὰ πρόσωπα Ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα ἐδρεύοντα ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ Ἑλληνικὴ ὑπηκοότης τῶν φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων πρέπει νὰ ὑπῆρχε τόσον κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν τὸ τσεχοσλοβακικὸν μέτρον ἐθίξε τὰ ἀγροτά, δικαιοῦματα καὶ συμφέροντά των, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἄρθρον 3

Ἡ εἰς ἀκέραιον πληρωμὴ ὑπὸ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως τῆς ὀλικῆς ἀποζημιώσεως, τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ ἄρθρον 1, θὰ ἔχῃ ὡς ἀπαιτέσμεν τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ κράτους ὅσον παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ τσεχοσλοβακικοῦ προσώπου, ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἑλληνικὰ ἀγροτά, δικαιοῦματα καὶ συμφέροντα περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1.

Οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι ὧν τὰ ἀγροτά, δικαιοῦματα ἢ συμφέροντα ἐθίγησαν ἐκ τῶν μέτρων περὶ ἐθνικοποιήσεως ἢ ἄλλων περιοριστικῶν μέτρων ὅτινες ἀποζημιοῦνται δυνάμει τῆς παρούσης Συμφωνίας, ἀπαλλοτρίωνται παντὸς βάρους, υποχρεώσεων καὶ φόρου ἐναντι τῶν τσεχοσλοβακικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 4

Δυνάμει τῆς παρούσης Συμφωνίας διακανονίζονται αἱ ἐναντι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπαιτήσεις τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως, προερχόμεναι ἐκ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν συνεπειῶν τοῦ πολέμου.

Ἄρθρον 5

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης Συμφωνίας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ὑποστηρίξῃ καὶ δὲν θὰ ἐπικαλεσθῇ, ἐν ὀνόματι αὐτῆς ἢ τῶν ὑπηκόων της, ἐναντι τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀπαιτήσεις.

Ἄρθρον 6

Ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερόμενον ποσόν, διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἐν ἰσχύϊ λογαριασμοῦ κληρικῆς μεταξύ των δύο χωρῶν, εἰς δύο ἴσας ἐτησίας δόσεις ὧν ἡ πρώτη θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1964 καὶ ἡ δευτέρα τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1965. Αἱ ποσοστῶσεις τῶν ἐμπορευμάτων, αἵτινες θὰ ὀρισθῶσιν ἐν τῷ πλαίσιῳ τῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας μακρᾶς διαρκείας, θὰ αὐξηθῶσιν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς συμφωνηθείσας ἐτησίας καταβολάς.

Ἄρθρον 7

Ἡ διανομὴ τοῦ καθοριζομένου εἰς τὸ ἄρθρον 1 ποσοῦ ὑπόκειται ἀποκλειστικῶς, εἰς μόνην τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 8

Ἐν ὧν τῇ ἐκτελέσει τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ, αἱ δύο Κυβερνήσεις θὰ παράσχωσιν ἀμοιβαίως ἀπάσας τὰς πληροφορίας καὶ τὴν ἀναγκαίαν βοήθειαν.

Άρθρον 9

Ἡ παρούσα Συμφωνία τίθεται ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν ἡμέραν τῇς ὑπογραφῆς της.

Εἰς πίστῳσιν τοῦ ὁποίου οἱ ἀντιπρόσωποι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ἐπὶ τούτοις, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Συμφωνίαν.

Ἐγένετο ἐν Πράγῃ εἰς δύο ἀντίτυπα εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, τὴν 22αν Ἰουλίου 1964.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
Τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας
τῆς Τσεχοσλοβακίας
ΙΟΥΛΙΟΣ ΧΑΓΙΕΚ